

ارزیابی مدل‌های CMIP^۵ در ناهنجاری فصلی فشار (تراز سطح دریا) ایران مبتنی بر روش ریز مقیاس گردانی دینامیکی CORDEX تحت سناریوهای واداشت تابشی RCPs

محمود احمدی^۱؛ دانشیار اقلیم شناسی، گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

جمال کرمی؛ دانشجوی دکتری، اقلیم شناسی، گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

پذیرش نهایی: ۱۴۰۱/۱۲/۱۳

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۱۰/۱۱

چکیده

فرین‌های اقلیمی از مواردی است که اقلیم ایران را تحت تاثیر قرار داده و پیامدهای متعددی به جا گذاشته است. فشار تراز سطح دریا از مهم‌ترین عناصر آب‌وهوایی است که می‌تواند دیگر عناصر آب و هوایی را تحت تاثیر قرار دهد. هدف این پژوهش کارایی مدل HadGEM^۲-ES مبتنی بر روش ریزگردانی دینامیکی CORDEX و وردایی ناهنجاری فشار فصلی در ایران است. ابتدا داده‌های ۳۶ پیمونگه همدید طی دوره آماری (۲۰۰۵-۱۹۶۰)، داده‌های این مدل HadGEM^۲-ES ریزگردانی شده با استفاده از مدل CORDEX و سناریوهای RCPs برای دو دوره تاریخی (۲۰۰۵-۱۹۶۰) و پیش‌نگری شده طی سه دوره آینده نزدیک (۲۰۴۰-۲۰۱۱)، آینده میانی (۲۰۷۰-۲۰۴۱) و آینده دور (۲۰۹۹-۲۰۷۱) استفاده شد. نتایج نشان داد مدل از عملکرد مناسبی در مناطق پست کم ارتفاع برخوردار است. ناهنجاری فصلی در تمام فصول، سناریوها و دوره‌های زمانی مورد مطالعه مثبت و فصل زمستان بیشینه ناهنجاری فشار را در بین فصول نشان داده است. بیشینه ناهنجاری فصلی فشار ایران در تمام فصول، منطبق بر ارتفاعات از جمله کانون آن در ارتفاعات البرز و زاگرس است که می‌تواند خطر جدی برای منابع آب باشد و کمینه ناهنجاری فشار منطبق بر مناطق کم ارتفاع و پست همچنین، یک پاسخ فصلی از عملکرد مدل و دگرگونی فضایی آن با ارتفاع دیده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: ناهنجاری فشار، مدل HadGEM^۲-ES مدل ریزگردانی CORDEX، سناریوهای RCPs، ایران.

مقدمه

دگرگونی اقلیم و گرمایش جهانی از مهم ترین مخاطرات دنیای امروز به شمار می رود (Change, ۲۰۱۸). و بیانگر چالش بزرگی میان اقتصاد و محیط زیست است که امکان کاهش آثار آن بسیار سخت می نماید. طبق تعریف، هرگاه یک ناهنجاری اقلیمی اثر زیان باری روی زندگی انسان داشته باشد جزو بلایای اقلیمی یا طبیعی به شمار می آید. امروزه شواهد کافی نشان می دهند که پدیده های دگرگونی اقلیم و گرمایش جهانی، مشکلات جدی و گسترده ای را در سرتاسر جهان پدید آورده اند و روی زندگی انسان تأثیر نامطلوب گذاشته و آسیب های زیادی نیز بر زیرساخت ها وارد آورده اند. افزایش غلظت گازهای گلخانه ای موجب تغییر متغیرهای اقلیمی کره زمین گردیده و پیش بینی می شود که این تغییرات در آینده نیز ادامه یابد. ریچی و همکاران (Ritchie et al., ۲۰۲۰) برای ارزیابی اثرات تغییر اقلیم در آینده بر منابع مختلف، ابتدا باید متغیرهای اقلیمی متأثر از تغییرات غلظت گازهای گلخانه ای شبیه سازی شوند. به این منظور از مدل های گردش عمومی GCM استفاده می شود. این مدل ها که در حال حاضر معتبرترین ابزار تولید سناریوهای اقلیمی هستند، قادرند متغیرهای اقلیمی آینده را تحت سناریوهای مختلف انتشار گازهای گلخانه ای شبیه سازی کنند (IPCC, ۲۰۰۷). CMIP^۵ به عنوان یک مجموعه روزآمد و بزرگ از شبیه سازی های شرایط آب و هوایی و پیش نگری آن مبتنی بر برونداد نسل های جدید GCMs پایه مطالعات بسیاری به ویژه دگرگونی های آب و هوایی تبدیل شده است (Gu, et al., ۲۰۱۵). از آنجایی که خروجی این مدل ها در مقیاس مکانی بزرگ شبکه بندی شده اند، بنابراین بین مقیاس خروجی این مدل ها و مقیاس مورد نیاز جهت بررسی اثرات تغییر اقلیم و ارزیابی آن ها، تطابق کافی وجود ندارد؛ لذا نیاز به کاهش مقیاس این داده ها برای مطالعات منطقه ای با استفاده از روش های کاهش مقیاس یا ریز گردانی است. بیچم و همکاران (۲۰۱۴) Beecham, et al., روش های متعددی برای کاهش مقیاس توسعه یافته اند که به دودسته کلی کاهش مقیاس آماری و دینامیکی تقسیم می شود. کاهش مقیاس آماری به سه گروه ۱- اصلی کلاسه بندی هواشناسی ۲- تولید داده های اقلیمی ۳- روش های رگرسیونی تقسیم می شود (Khan, et al., ۲۰۰۶). هر یک از این گروه ها، دسته ای از روش ها را در برمی گیرند، که اغلب بر این مفهوم استوارند که اقلیم منطقه ای تابعی از حالت جوی بزرگ مقیاس است. این تابع ممکن است به صورت تابعی آماری یا جبری بین متغیرهای بزرگ مقیاس جوی (پیش بینی کننده ها) و متغیرهای منطقه ای (پیش بینی شونده ها) بیان شود (Fowler, et al., ۲۰۰۷). کاهش قیاس دینامیکی با استفاده از مدل های منطقه ای اقلیم RCM انجام می شود (Jang and kavvas, ۲۰۱۳). نتایج مطالعه فوننتس و همکاران (Fuentes, et al., ۲۰۱۵) در خصوص ناهنجاری فشار تراز سطح دریا با استفاده از مدل های CORDEX و Regcm^۴ دیپویس و همکاران (Dieppoiss, et al., ۲۰۱۵) و پژوهش استیون سون و همکاران (Stevenson, et al., ۲۰۱۲) در خصوص تأثیرات ENSO نشان داد کارایی مناسب این مدل ها در شبیه سازی تغییرات آب و هوایی مناسب است. در راستای مدل های ریز گردانی دینامیکی نتایج مطالعه کالونومو و همکاران (Kalognomou, et al., ۲۰۱۳). برای ارزیابی بارش در منطقه آفریقا با استفاده از مدل CORDEX نشان از کارایی بالای مدل در شبیه سازی بارش در منطقه مورد مطالعه نسبت به سایر مدل ها است. ارزیابی عملکرد CORDEX در شبیه سازی دمای متوسط فصلی در منطقه هیمالیا برای آب و هوای کنونی توسط ننگر و همکاران (Nengker, et al., ۲۰۱۸) انجام شد. نتایج پژوهش آن ها نشان داد، یک اریب سرد بین ۶- تا ۸- درجه سلسیوس به شکل ساختار مند در تمامی مدل ها دیده می شود. با این حال RCM با تفکیک فضایی بسیار مناسب توانسته اند ویژگی های منطقه ای دما را به تصویر بکشند. همچنین آن ها دریافتند که در زمستان ناهنجاری دمایی

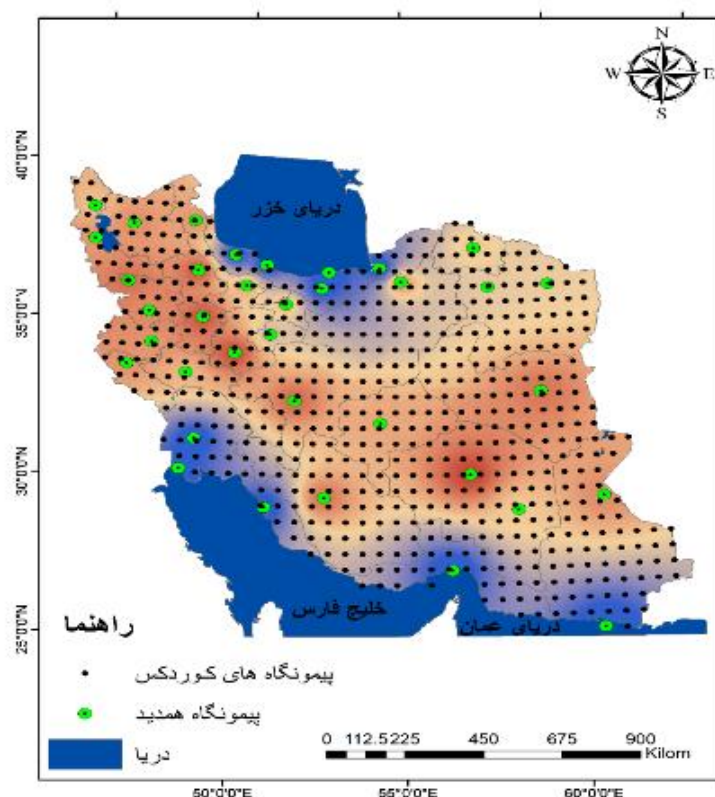
مثبت در ارتفاعات بالاتر از شدت و وسعت بیشتری برخوردار است. تأثیر فشار سطح دریا (SLP) دریای عرب بر تغییرپذیری بادهای موسمی تابستانی در شمال پاکستان پژوهشی دیگری بود که توسط ریاض و همکاران (Riaz, et al., ۲۰۲۱) بدان پرداختند نتایج مطالعه آن‌ها حاکی از نقش فشار سطح دریا به عنوان یک مولفه اصلی در بارندگی‌های منطقه مورد مطالعه در طول فصل موسمی بوده است. همچنین سوکی و همکاران (Sokhi, et al., ۲۰۲۱) در بررسی فرین‌های شدید آب و هوایی در آسیا برای حال و آینده با استفاده از مدل‌های WRF و Hadgem-2 تحت سناریوهای RCP نتایج پژوهش آنها نشان از توانایی مناسب مدل‌های مورد استفاده در شبیه‌سازی ناهنجاری دمایی همچنین افزایش کمینه دماهای زمستان در آینده نسبت به حال حاضر است. بر اساس تحلیل مدل‌سازی در ایران نیز مطالعات مربوط به تغییرات اقلیمی سال‌هاست که توجه پژوهشگران را به خود جلب کرده است؛ بنا به دلایلی در بین مطالعات انجام شده استفاده از داده‌های شبکه ریز گردانی دینامیکی کمتر دیده می‌شود. در همین راستا محمدی و یزدانی (۱۳۹۲) به بررسی شناخت پهنه‌های همدید فشار مؤثر بر اقلیم ایران در نیمه سرد سال پرداختند نتایج نشان داد، در هر فصل، هفت پهنه اصلی فشار تراز دریا وجود دارد. پهنه‌های اصلی فشار در فصل پاییز شامل: کم‌فشار دریای سرخ، کم‌فشار عمان، پرفشار قزاقستان، پرفشار اروپا، پرفشار غرب روسیه (شمال دریای خزر)، کم‌فشار اسکاندیناوی و پرفشار سیبری و همچنین پهنه‌های فشار در فصل زمستان نیز شامل: کم‌فشار دریای سرخ، پرفشار شمال آفریقا، پرفشار شمال غرب ایران، پرفشار اروپا، پرفشار قزاقستان، پرفشار غرب روسیه (شمال دریای خزر) و کم‌فشار اسکاندیناوی بودند. دارند (۱۳۹۳) به شناسایی تغییرات ارتفاع ژئو پتانسیل، تاوایی و فشار تراز دریا و الگوهای گردشی جوی غالب مؤثر بر اقلیم ایران زمین طی بازه زمانی ۲۰۱۳-۱۹۶۰ پرداخت. نتایج وی نشان داد بیشترین وردایی در ترازهای ۵۰۰ و ۷۰۰ هکتوپاسکال رخنمون داشته است. همچنین افزایش فشار تراز دریا و ارتفاع ژئوپتانسیل روی سامانه‌های چرخندی سودان و منطقه مدیترانه، به‌ویژه در فصول بارشی ایران زمین (پاییز و زمستان) کاهش کنش چرخندی سامانه‌ها و کاهش شیو فشار و درنهایت کاهش ناپایداری و بارش در منطقه را در پی خواهد داشت. در تحقیقی دیگر حیدری و خوش‌اخلاق (۱۳۹۴) به بررسی ناهنجاری‌های فراگیر بارش غرب ایران در ارتباط با عملکرد مراکز فشار دریای مدیترانه در چهار تراز جوی (۹۲۵، ۸۵۰، ۵۰۰ و ۳۰۰) پرداختند. نتایج نشان داد در ترازهای زیرین جو به‌ویژه در مورد مؤلفه دما ارتباط معنی‌دار مستقیم و قوی با ناهنجاری بارش غرب ایران دیده شده است. در بررسی کارایی مدل HadGEM2-ES در ناهنجاری فصلی دمای ایران مبتنی بر روش ریز گردانی دینامیکی CORDEX می‌توان به پژوهش احمدی و همکاران (۱۳۹۸) که با استفاده از ۳۱ پیمونگه همدید با داده‌های مدل ریز گردانی شده از مدل CORDEX و سناریوهای RCPs دو دوره تاریخی و پیش‌نگری شده طی سه دوره آینده نزدیک آینده میانی و آینده دور استفاده نمودند. یافته‌های تحقیق آن‌ها حاکی از عملکرد مناسب مدل در منطقه است. ناهنجاری فصلی در تمام فصول، سناریوها و دوره‌های زمانی مورد مطالعه مثبت و فصل زمستان بیشینه ناهنجاری دما را در بین فصول نشان داده است. در بررسی رابطه تغییر تراز فشار وردایست با چرخندهای بارش‌های فراگیر ایران پژوهش دیگری بود که عساکره و همکاران (۱۴۰۱) بدان پرداختند در این پژوهش با استفاده از داده‌های دما و ارتفاع ژئو پتانسیل پایگاه ECMWF نتایج نشان داد که شروع فعالیت چرخند و در روز توأم با بارش فراگیر بر روی ایران، تراز فشار وردایست تفاوت‌های قابل توجهی با مناطق هم‌عرض (و اطراف) خود دارد. با مرور پژوهش‌های انجام شده مشخص گردید محققان با استفاده از روش‌های دینامیکی و مدل‌سازی فشار و یا ارزیابی ناهنجاری آن تاکنون یافته‌های کمتری تحقق یافته است لذا از آنجائی که ایران یک کشور بسیار متنوع از نظر آب و هوایی است و غالب آن را مناطق

کوهستانی، خشک و نیمه خشک تشکیل داده است و شرایط آب و هوایی شکننده و تغییرپذیری فضایی بالایی دارد هدف این پژوهش ارزیابی مدل های دینامیکی و روش ریز گردانی دینامیکی روزآمد و همچنین ارزیابی ناهنجاری فشار فصلی ایران بر اساس استفاده از روش ریز گردانی CORDEX است. که در مطالعات و پژوهش های فارسی در موضوع فشار هوا جزء اولین کارهای تحقیقی بر مبنای مدل های CMIP^۵ است

داده ها و روش کار

الف) داده ها و منطقه مورد مطالعه

از مجموع پیمونگاه های هواشناسی موجود در کل کشور، ۳۶ پیمونگاه طی دوره آماری ۱۹۶۰-۲۰۰۵ گزینش شد. این داده ها همگام با داده های تاریخی مدل CORDEX و در پهنه ایران از توزیع مکانی مناسبی برخوردار بود (شکل ۱).

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه به همراه پیمونگاه های همدید منتخب و یاخته های CORDEX- WAS با قدرت تفکیک مکانی ۰/۴۴ درجه قوسی

ب) مدل و سناریوهای منتخب

مدل HadGEM^۲-ES از سری مدل های CMIP^۵ به دلیل کارایی مناسب انتخاب شد. سناریوها RCP^{۲,۶}, RCP^{۴,۵} و RCP^{۸,۵} نیز به منظور بررسی حالت های خوش بینانه، متوسط و بدبینانه مدنظر قرار گرفت.

ج) روش ریز گردانی دینامیکی مبتنی اقدام هماهنگ ریز گردانی منطقه ای (CORDEX)

استفاده از مدل های آب و هوایی منطقه ای مختلف به منظور تولید مجموعه چندگانه از داده های ریز گردانی شده پروژه CMIP^۵ توسط WCRP در اقدامی هماهنگ با انجمن بین المللی ریز گردانی منطقه ای CORDEX باهدف پیش نگری

تغییرات آب‌وهوایی به‌عنوان ورودی مطالعات دگرگونی آب‌وهوا و راهکارهای سازگاری با آن استفاده شد. (Beecham, et al., ۲۰۱۶; Van Vooren, et al., ۲۰۱۸; Giorg, et al., ۲۰۰۹; Laprise, et al., ۲۰۱۳; Nikulin, et al., ۲۰۱۲; Warnatzsch, et al., ۲۰۱۹)

همچنین از داده‌های محدوده CORDEX-WAS با قدرت تفکیک مکانی ۰/۴۴ درجه قوسی، مدل RCA^۴ برای RCM و گروه r^۱i^۱p^۱ استفاده شد (جدول ۱).

جدول (۱): مشخصات مدل‌های به‌کاررفته در این مطالعه

ردیف	نام مدل	کشور سازنده	تفکیک مکانی (درجه)	منبع
۱	GFDL-CM ^۳	آمریکا	۲/۵*۲/۷۵	Taylor et al. ۲۰۱۱
۲	HADGEM ^۲ -ES	انگلستان	۱/۸۸*۱/۲۵	Collins et al. (۲۰۱۱)
۳	MIROC ^۵	ژاپن	۲/۷۷*۲/۸۱	Watanabe et al. (۲۰۱۱)
۴	BCC-CSM	چین	۱/۳*۱/۳	Wu et al. (۲۰۱۹)

(Semenov and Stratonovitch. ۲۰۱۵, ۱۲۷)

د) روش‌های ارزیابی کارایی داده‌های مشاهداتی و مدل‌سازی شده

ارزیابی مدل با استفاده از آماره‌های ضریب تعیین R^2 ، میانگین خطای مطلق MAE، میانگین انحراف خطا MBE و میانگین مربعات خطا RMSE با رویکرد داده‌های شبیه‌سازی‌شده فشار توسط مدل و داده‌های مشاهده‌شده (داده‌های پیمونگاری) مورد ارزیابی قرار گرفتند. آماره ضریب تعیین در رابطه (۱) آورده شده است. آماره میانگین ارزیابی خطا، که در رابطه (۳) آورده شد، اختلاف بین میانگین مقادیر مشاهده‌ای و مدل است که بیانگر انحراف از میانگین می‌باشد. این مقدار می‌تواند مثبت و منفی باشد که نشان‌دهنده برآورد کمتر و بیشتر از میانگین داده‌ها است. آماره ریشه میانگین مربعات خطا، که در رابطه (۴) آورده شد، یکی از آماره‌هایی است که معمولاً از آن برای بررسی دقت پیش‌بینی یک مدل در برابر داده‌های مشاهداتی استفاده می‌شود (زرین و داداشی رودباری، ۱۴۰۰)

$$R^2 = \frac{\left[\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})(Y_i - \bar{Y}) \right]^2}{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 \sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{Y})^2} \quad \text{رابطه (۱)}$$

$$MAE = \frac{\sum_{i=1}^n |x_i - Y_i|}{n} \quad \text{رابطه (۲)}$$

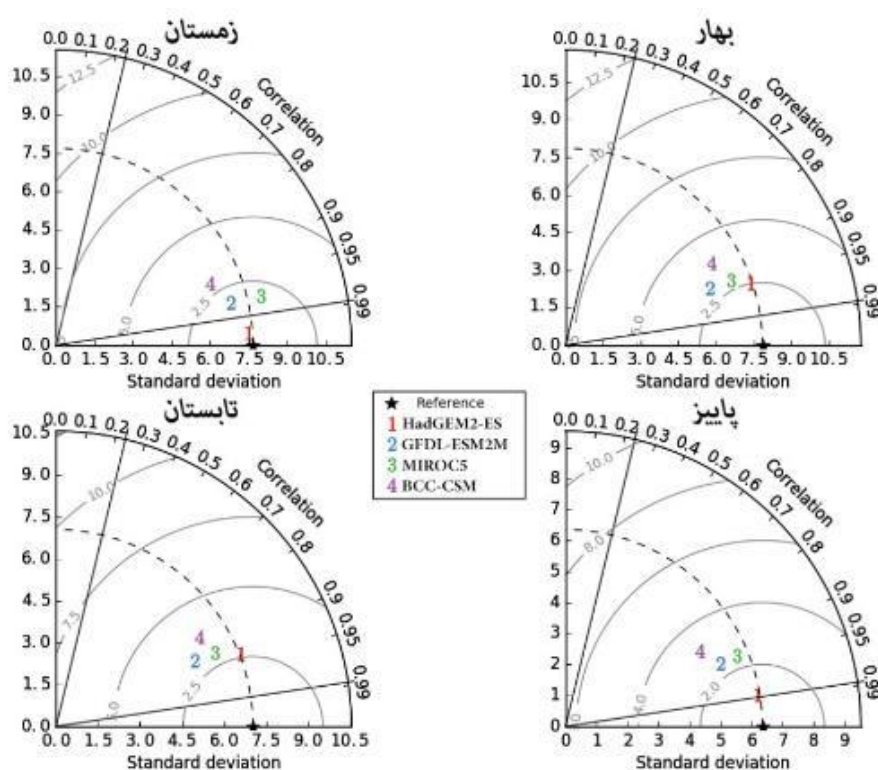
$$MBE = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - Y_i)}{n} \quad \text{رابطه (۳)}$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - Y_i)^2}{n}} \quad \text{رابطه (۴)}$$

شرح و تفسیر نتایج

• ارزیابی مدل های دینامیکی

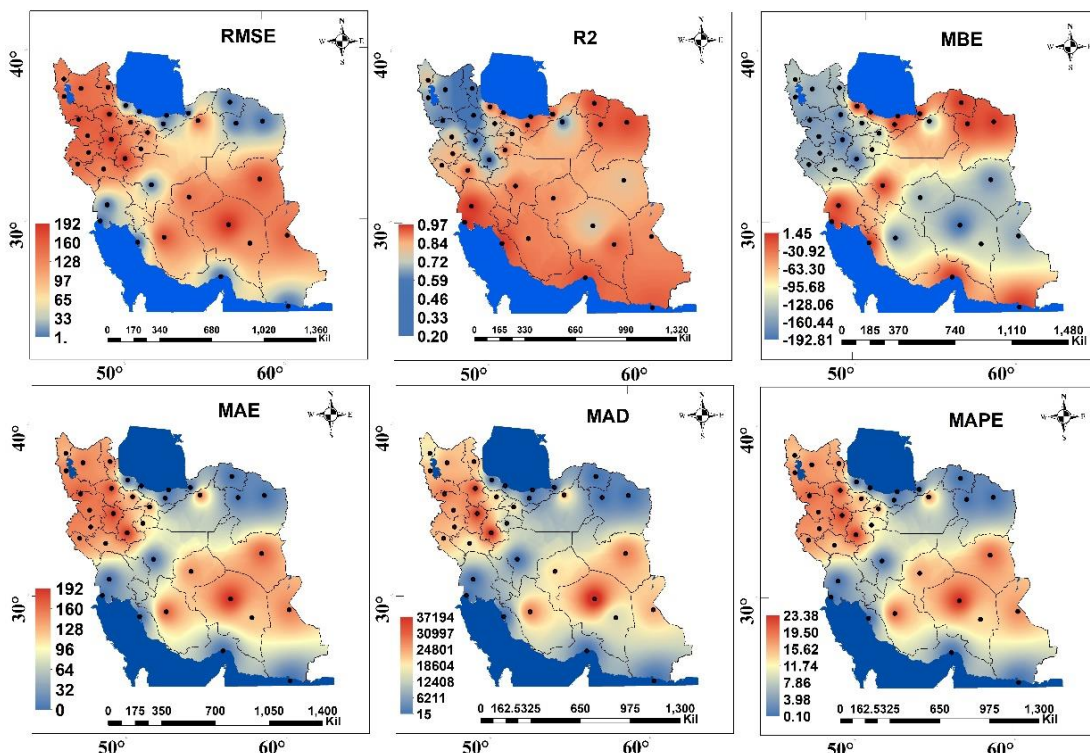
نتایج نشان داد بر اساس شکل (۲) در بین مدل های دینامیکی مبتنی بر پروژه CORDEX بین مدل های دینامیکی BCC-CSM، MIROC و GFDL، HadGEM^۲-ES با استفاده از روش دیاگرام تیلور مدل HadGEM^۲-ES از سطح همبستگی و کارایی بالاتری نسبت به سایر مدل ها برخوردار است.

شکل ۲. میزان همبستگی دیاگرام تیلور مدل های دینامیکی تحت پروژه CORDEX

• کارایی مدل های CMIP^۵ در برآورد فشار تراز دریا (SLP) تحت پروژه ریز گردانی دینامیکی CORDEX بر اساس تحلیل شکل (۳) نشان داد داده های تاریخی SLP مدل HadGEM^۲-ES تحت پروژه ریز گردانی دینامیکی CORDEX طی دوره آماری ۱۹۸۵-۲۰۱۰ با داده های ۳۶ ایستگاه همدید در ایران بررسی گردید (لازم به ذکر است از آنجائی که الگوهای فشار به صورت منطقه ای و یا حتی در کلان مقیاس عمل می کنند در این مطالعه منطقه ای به وسعت جغرافیایی ۱۰ تا ۴۰ درجه شمالی و ۳۰ تا ۸۰ درجه شرقی انتخاب و ناهنجاری فشار تراز دریا تحت سناریوهای منتخب مورد بررسی قرار گرفتند). نتایج صحت سنجی داده های مدل سازی شده بر اساس شش روش (RMSE، MAE، MBE، t-Jacovides، R^۲ و t-Jacovides) نشان داد مدل HadGEM^۲-ES از توانایی مناسبی برای شبیه سازی SLP برخوردار

است. به طوری که مقادیر RMSE کمتر از ۴ میلی بار در مناطق پست کم ارتفاع همچون نواحی ساحلی خزر (ایستگاه‌های بابلسر، رامسر، رشت، گرگان) و بجنورد، بندرعباس، بوشهر، چابهار، اهواز و آبادان نشان‌دهنده دقت بالای داده‌های شبیه‌سازی شده است و در مناطق مرتفع و کوهستانی از جمله ایستگاه‌های هم‌جوار با رشته‌کوه زاگرس همانند همدان و کرمانشاه، در شمال غرب تبریز، ارومیه، خوی و در مناطق مرکزی ایران، همچون کرمان و یزد مدل دقت مناسبی را ارائه نداد و همچنین از جمله دلایل افزایش بیشینه مقدار RMSE فاصله ایستگاه تا نزدیک‌ترین یاخته است. همچنین در مناطق خشک همچون ایستگاه‌های بیرجند، زاهدان و بم مشاهده شد. آماره‌های میانگین مطلق خطا MAE و میانگین اریب خطا MBE نیز نتایج RMSE را تأیید کردند. مقدار میانگین اریب خطا در ایستگاه‌های اهواز، آبادان، چابهار، بابلسر، گرگان، بجنورد و رشت تا ۱/۴۵ را نشان داده است. مقایسه آماری بین داده‌های شبیه‌سازی شده با مدل HadGEM2-ES و داده‌های مشاهداتی فشار (ایستگاه‌های همدید) که با استفاده از ضریب تعیین محاسبه شد در تمامی ایستگاه‌ها به‌غیر از ایستگاه‌های شمال غرب بیشتر از ۰/۹۰ درصد است. به‌عبارت‌دیگر مدل HadGEM2-ES بیش از ۹۰ درصد فشار مشاهداتی را در اکثر ایستگاه‌های موردبررسی، توصیف می‌کند. معیارهای t-Jacovides و نسبت $t\text{-Jacovides}/R^2$ نتایج به‌دست‌آمده از شاخص‌های پیشین را تأیید کرده است چراکه آماره‌های نامبرده صورتی از روش‌های پیشین هستند که مورد بحث واقع شدند.

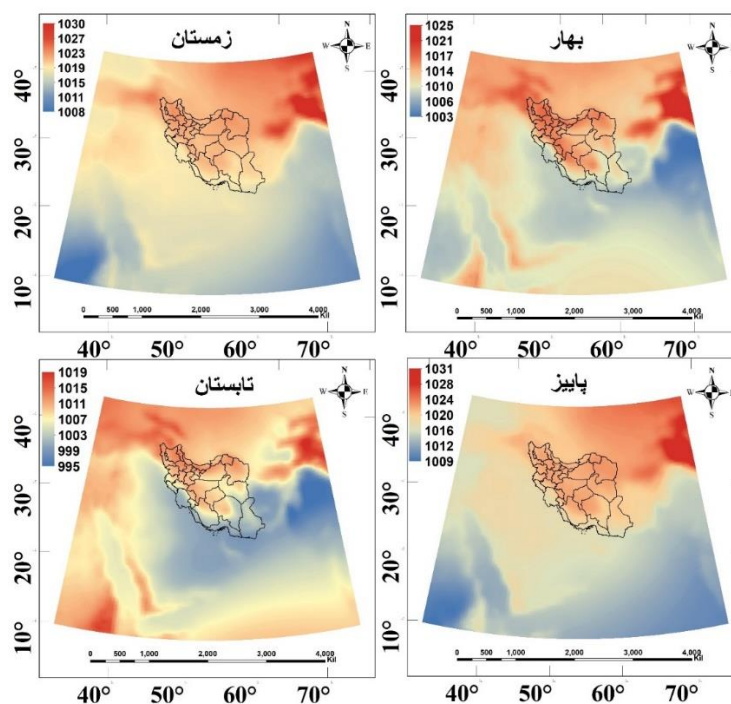

شکل ۳. کارایی مدل HadGEM2-ES بر اساس داده‌های فشار (بر واحد هکتوپاسکال) ایستگاهی طی دوره ۱۹۸۵-۲۰۱۰ (نام هر روش بالا گوشه سمت راست نوشته شد)

• توزیع فصلی فشار فصلی ایران بر اساس داده‌های تاریخی مدل HadGEM2-ES
 ارزیابی میانگین فصلی فشار تراز سطح دریا ایران بر اساس مدل HadGEM2-ES تحت روش ریز گردانی دینامیکی CORDEX در شکل (۴) نشان داده شد. فشار کمینه و بیشینه طی فصل زمستان به ترتیب ۱۰۳۰-۱۰۰۸ میلی بار

به دست آمده است؛ میانگین فشار بیشینه با الگوی مکانی تغییرات ناهمواری منطبق بر رشته کوه های البرز و زاگرس و ارتفاعات هیمالیا است. الگوی کمینه فشار فصل زمستان نیز سراسر مناطق پست کم ارتفاع نیمه جنوبی، جلگه خوزستان، جنوب شرق، مناطق مرکزی و دشت لوت و همچنین مناطق آبی اقیانوس هند، دریای عرب و دریای سرخ را در بر گرفته است. در فصل بهار به علت نفوذ و اچرخند جنب حاره و حرکت آن از جنوب به شمال میانگین حداکثر فشار رخ داده به میزان ۱۰۲۵ میلی بار در سراسر مناطق مرتفع رشته کوه های البرز و زاگرس، ارتفاعات شمال غرب، شمال شرق و برخی مناطق مرتفع ایران مرکزی و همچنین مناطق مرتفع هیمالیا به وقوع پیوسته است و کمینه فشار نیز در این فصل به ۱۰۰۳ میلی بار در مناطق کم ارتفاع سراسر نیمه جنوبی جلگه خوزستان، جنوب شرق، دامنه های جنوب غربی و جنوب زاگرس مناطق کم ارتفاع داخلی و همچنین اقیانوس هند، دریای عرب و دریای سرخ به دست آمده است. با آغاز فصل تابستان بادهای غربی و سامانه های همراه آنها نیز به عرض های شمالی تر عقب نشینی می کنند و میانگین بیشینه فشار به میزان ۱۰۱۹ میلی بار همانند فصل بهار، الگوی مکانی بر مناطق مرتفع است و کمینه فشار با ۹۵۵ میلی بار منطق بر مناطق الگوهای فشار حرارتی از جمله کم فشار سند و همچنین مناطق آبی از جمله اقیانوس هند، دریای عرب، خلیج فارس و دریای سرخ است. در فصل پاییز هم زمان با شروع و ورود بادهای غربی به ایران و همچنین گسترش جنوب سوی پرفشار جنب حاره با توجه به موقعیت ایران بین منطقه نفوذ بیشینه زبانه های سرد سیبری روی سرزمین توران و پرفشارهای سرد مهاجر در بستر ناوه تراز بالای هوا سپهر دمای هوا کاهش محسوس خواهد داشت. کمینه فشار به میزان ۱۰۰۹ میلی بار و بیشینه آن ۱۰۳۱ میلی بار به دست آمده است که از الگوی کلی فشار در فصول پیشین تبعیت می نماید.

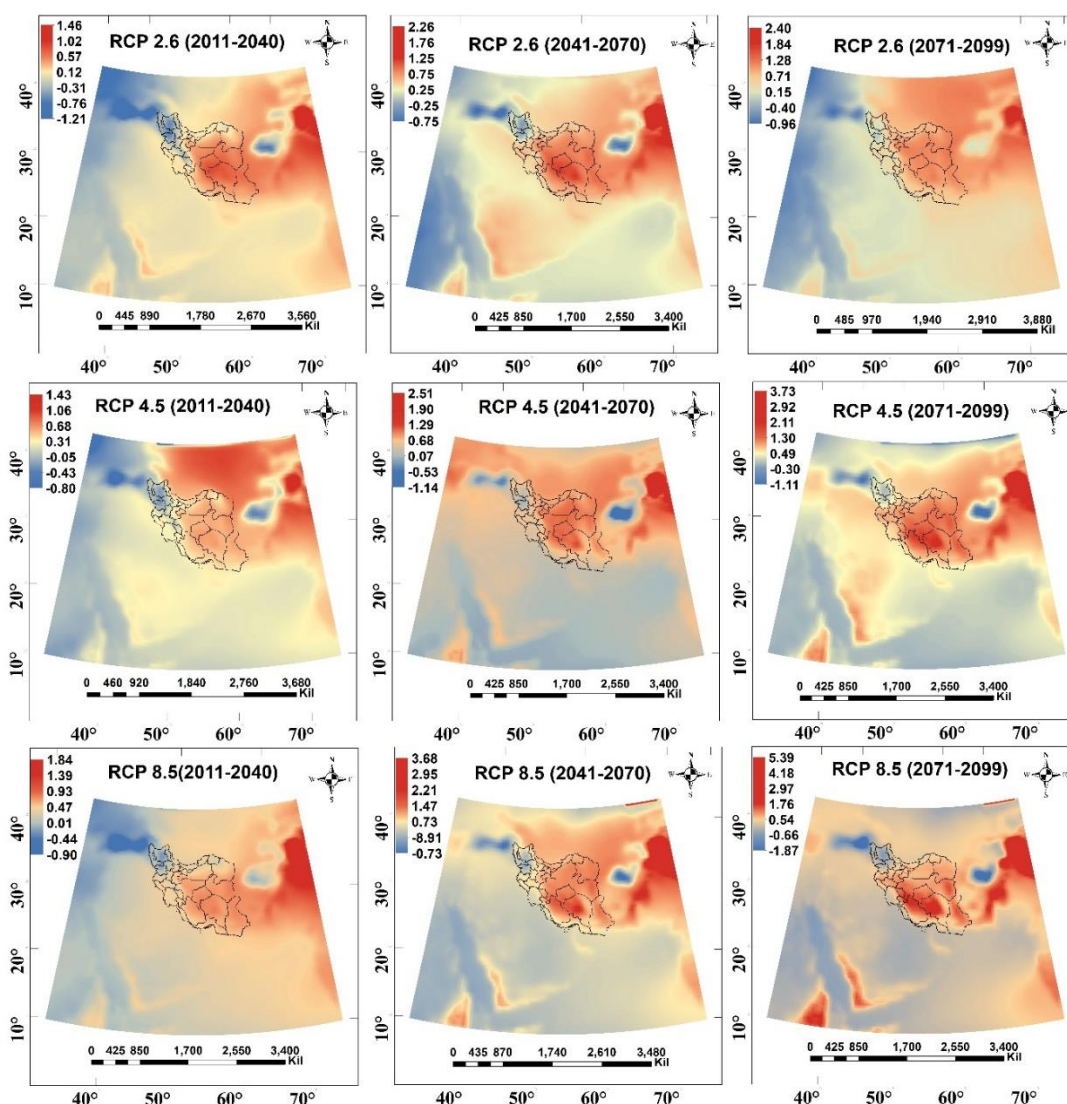

شکل ۴. الگوی فصلی فشار (بر واحد هکتوپاسکال) مشاهداتی ایران طی دوره ۱۹۶۰-۲۰۰۵ بر اساس مدل HadGEM^۲-ES

• ناهنجاری فصلی فشار سطح دریا SLP در ایران بر اساس مدل HadGEM2-ES تحت سناریوهای واداشت تابشی RCPs

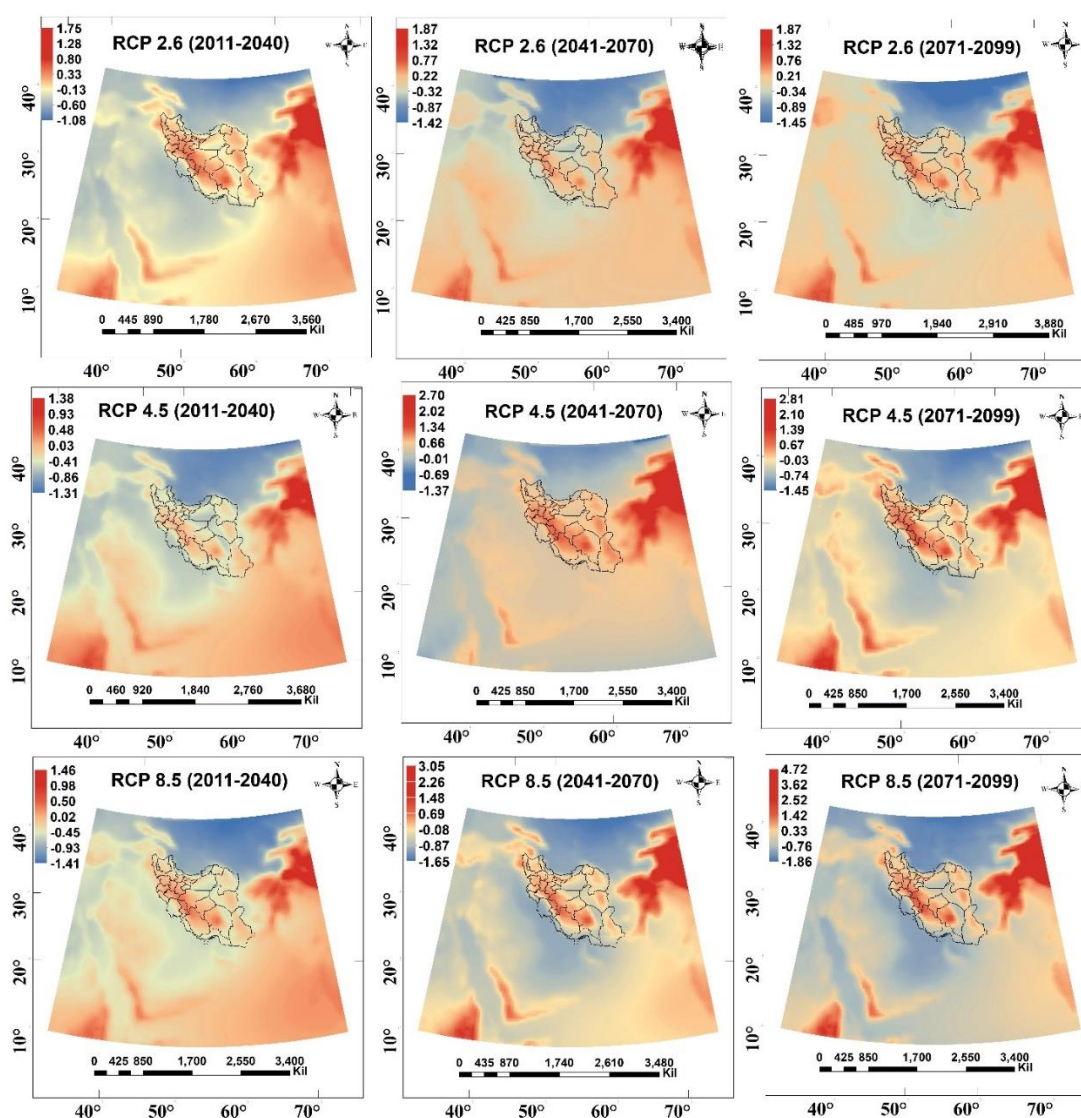
ناهنجاری‌های SLP طی فصل زمستان با استفاده از مدل آماری HadGEM2-ES تحت سه سناریو واداشت تابشی در سه دوره‌ی زمانی آینده نزدیک (۲۰۱۱-۲۰۴۰)، میانی (۲۰۴۱-۲۰۷۰) و دور (۲۰۷۱-۲۰۹۹) در شکل (۵) نشان داده شد. بر اساس سناریو RCP2.6 ناهنجاری فشار در آینده نزدیک ۱/۴۶، آینده میانی ۲/۲۶ و آینده دور ۲/۴۰ میلی بار محاسبه گردید. همان‌طور که در شکل (۴) نیز پیداست ناهنجاری فشار تراز دریا SLP در فصل زمستان کاملاً مثبت است. بیشینه ناهنجاری فشار نسبت به دوره مشاهداتی در آسیای میانه و مبتنی بر ارتفاعات رشته‌کوه هیمالیا و هندوکش و همچنین از جمله الگوی پرفشار حرارتی سیبری، الگوی کم‌فشار سند و پرفشار دینامیکی عربستان است. لازم به ذکر است که الگوی پرفشار عربستان در ترازهای بالاتر جوی بیشتر مشخص است. کمینه ناهنجاری فشار نسبت به دوره مشاهداتی در آینده نزدیک، میانی و دور به ترتیب ۱/۲۱-، ۰/۷۵- و ۰/۹۶- میلی بار طی هر سه دوره زمانی بیشتر منطبق بر دریاها و اقیانوس‌ها از جمله دریای سیاه، دریای سرخ و اقیانوس هند است. سناریو RCP4.5 که پیش‌نگری شرایط حد واسط را به تصویر کشیده است همانند سناریو RCP2.6 بیشینه تغییرپذیری فشار در هر سه دوره زمانی در مناطق آسیای میانه مبتنی بر ارتفاعات از جمله رشته‌کوه هیمالیا و ارتفاعات هندوکش و همچنین از جمله الگوی پرفشار حرارتی سیبری، الگوی کم‌فشار سند و پرفشار دینامیکی عربستان قرار دارد و کمینه تغییرپذیری بیشتر منطبق بر دریاها و اقیانوس‌ها از جمله دریای سیاه، دریای سرخ و اقیانوس هند است. سناریو RCP8.5 همانند دو سناریو قبل در هر سه دوره زمانی آینده نزدیک، میانی و دور از الگویی مشابه اما از شدت و وسعت بیشتری پیروی می‌کند. ناهنجاری فشار در مقادیر کمینه و بیشینه همانند مناطقی که در سناریوهای پیشین ذکر شد در هر سه دوره زمانی آینده نزدیک، میانی و دور در مناطق کوهستانی و مرتفع به‌دست‌آمده است. که بیشینه آن منطبق بر رشته‌کوه هیمالیا و ارتفاعات قفقاز قرار دارد. کمینه ناهنجاری فشار در سه دوره مطالعه به ترتیب ۰/۹۰-، ۰/۷۳- و ۱/۸۷- میلی بار به‌دست‌آمده است. در مجموع در هر سه سناریو و دوره‌های زمانی آینده نزدیک، میانی و دور، مناطقی نسبت به میانگین مشاهداتی بلندمدت خود بیشینه ناهنجاری را داشته‌اند. این مناطق دربرگیرنده ارتفاعات رشته‌کوه هیمالیا، هندوکش، مناطق مرکزی ایران، ارتفاعات قفقاز است. همچنین بر روی سرزمین سیبری الگوهای پرفشار حرارتی سیبری، در پاکستان کم‌فشار سند و در عربستان پرفشار دینامیکی عربستان بیشینه ناهنجاری مشخص است (شکل ۵). به بیان دیگر بین دما و فشار هوا رابطه مستقیم برقرار است و بر همدیگر اثرگذار هستند.

شکل ۵- ناهنجاری فشار (بر واحد هکتوپاسکال) تراز دریا (SLP) فصل زمستان طی دوره آینده نزدیک (۲۰۴۰-۲۰۱۱)، آینده میانی (۲۰۷۰-۲۰۴۱) و آینده دور (۲۰۹۹-۲۰۷۱) بر اساس مدل HadGEM^۲-ES تحت سناریوهای واداشت تابشی (RCPs)

ناهنجاری فشار تراز دریا SLP در فصل بهار در شکل (۶) نشان داده شد. ناهنجاری فشار در این فصل همانند فصل پیشین برای کل ایران در تمامی دوره‌ها و سناریوها مثبت است. کمینه ناهنجاری فشار در این فصل $1/80$ - و بیشینه آن $4/72$ میلی بار به دست آمده است. در سناریو خوش‌بینانه RCP^{۲,۶} در آینده نزدیک همانند فصل زمستان بیشینه ناهنجاری و فراوانی وقوع فشارهای بیشتر از میانگین بلندمدت طی دوره تاریخی شامل ارتفاعات رشته‌کوه هیمالیا، هندوکش، مناطق مرکزی ایران، ارتفاعات قفقاز و همچنین ارتفاعات البرز و زاگرس است. در این فصل برعکس فصل زمستان که سطح دریا و اقیانوس‌ها کمینه ناهنجاری فشار را داشتند؛ بیشینه ناهنجاری فشار در سطح آب‌ها از جمله اقیانوس هند و دریای عرب قرار دارد (شکل‌های ۵ و ۶). همچنین کمینه ناهنجاری فشار در این فصل بر روی الگوهای فشار منطقه‌ای همانند الگوی پرفشار حرارتی سبیری و پرفشار دینامیکی عربستان منطبق است که در زمستان در این مناطق بیشینه ناهنجاری فشار رخ دادند. در سناریو RCP^{۴,۵} بیشینه ناهنجاری را در آینده نزدیک، میانی و دور به ترتیب $1/38$ ، $2/70$ و $2/81$ میلی

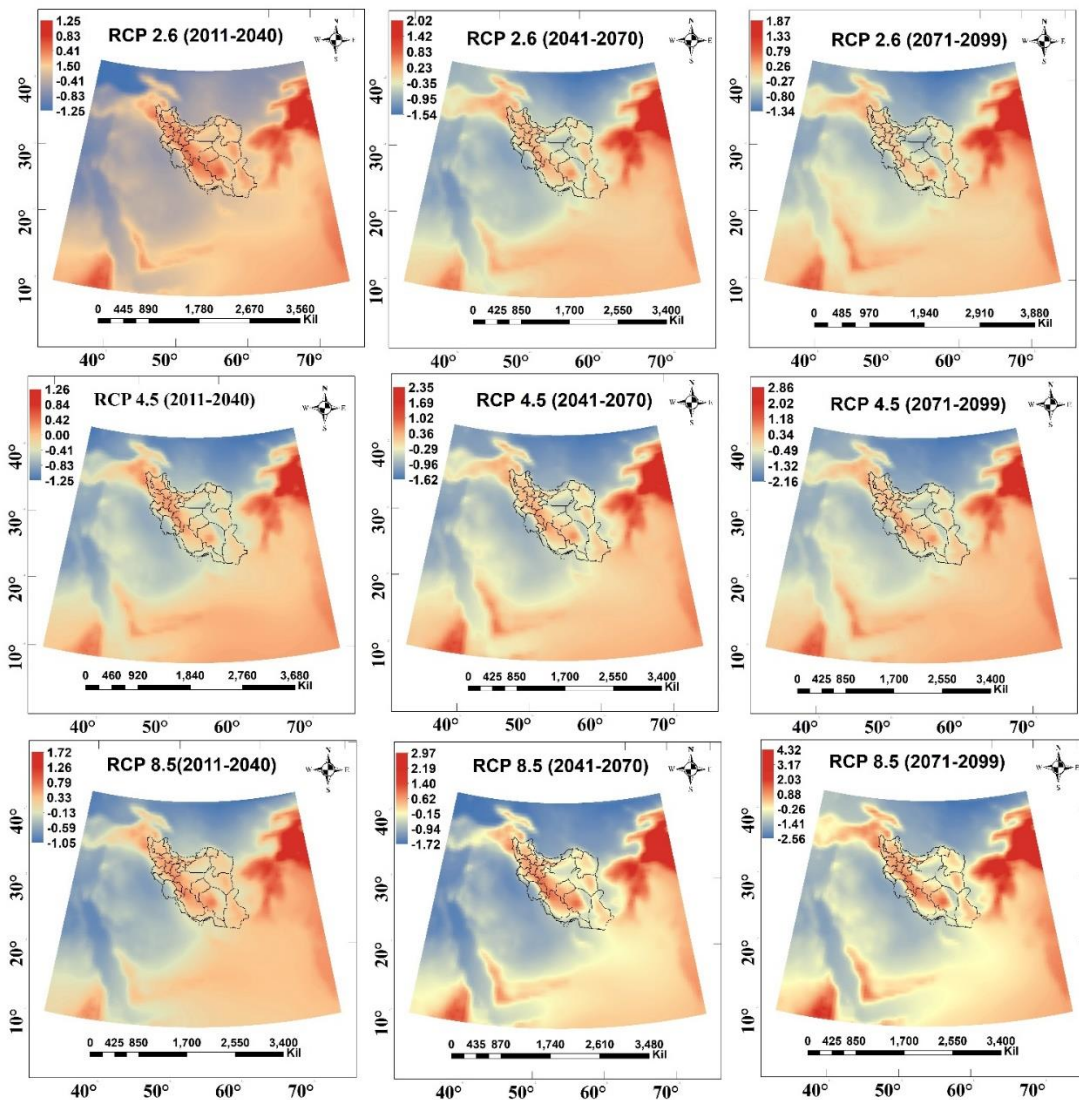
بار محاسبه گردیده که هر دوره نسبت به دوره قبل خود افزایش ناهنجاری فشار را نشان می‌دهد که از نظر توزیع مکانی مناطق همراه با بیشینه ناهنجاری مشابه مناطقی است که در سناریو RCP ۲,۶ بیشینه ناهنجاری فشار را نشان دادند. در سناریو RCP ۸,۵ در آینده نزدیک بیشینه ناهنجاری فشار در ارتفاعات رشته‌کوه هیمالیا، هندوکش، مناطق مرکزی ایران، ارتفاعات قفقاز و همچنین ارتفاعات البرز و زاگرس و کمینه ناهنجاری بروی مناطق کم ارتفاع از جمله سرزمین سیبری، شبه‌جزیره عربستان، جلگه بین‌النهرین و همچنین برخی مناطق کم ارتفاع از جمله مناطق مرکزی، جلگه خوزستان و جلگه ساحلی خزر قرار دارد؛ اما در آینده میانی بیشینه ناهنجاری فشار همانند آینده نزدیک ولی از شدت بیشتری برخوردار خواهد بود. کمینه ناهنجاری نیز فقط محدود به مناطق کم ارتفاع است. توزیع ناهنجاری فشار در تمام دوره‌ها و سناریوها در ایران از توپوگرافی پیروی می‌کند؛ بطوریکه بیشینه ناهنجاری فشار در ارتفاعات و عرض‌های جغرافیایی بالا به‌دست‌آمده است (شکل ۶).

شکل ۶- ناهنجاری فشار (بر واحد هکتوپاسکال) تراز دریا SLP فصل بهار طی دوره آینده نزدیک (۲۰۱۱-۲۰۴۰)، آینده میانی (۲۰۴۱-۲۰۷۰) و آینده دور (۲۰۷۱-۲۰۹۹) بر اساس مدل HadGEM۲-ES تحت سناریوهای واداشت تابشی RCPs

شکل (۷) نشان داد تغییرات ناهنجاری پیش‌نگری شده فشار تراز دریا SLP در فصل تابستان در سه دوره آینده نزدیک (۲۰۴۰-۲۰۱۱) آینده میانی (۲۰۴۱-۲۰۷۰) آینده دور (۲۰۷۱-۲۰۹۹) با استفاده سناریوهای واداشت تابشی RCPs هم‌زمان با فصل تابستان که انقلاب تابستانی است و خورشید در روز اول تابستان در عمودی‌ترین حالت خود در مدار ۲۳ درجه قرار دارد و دارای بیشترین ساعات آفتابی و بیشترین انرژی ورودی به زمین است. در این فصل هم‌زمان بادهای غربی و جبهه قطبی به عرض‌های بالاتر جغرافیایی بالا عقب‌نشینی می‌کنند پرفشار جنب حاره کل ایران را تا بالای کوه‌های البرز تحت سلطه خود قرار داده و مانع از ورود هرگونه رطوبت به کشور می‌شود (علیچانی، ۱۳۸۹) و فقط در منتهی‌الیه سواحل دریای خزر واقع در شمال ایران در این فصل نسیم دریا به خشکی باعث بارندگی خواهد شد و دما نیز کاهش خواهد داشت. بر اساس الگوی ناهنجاری فشار فصل تابستان در سناریو خوش‌بینانه RCP۲٫۶ در آینده میانی نسبت به آینده دور روند فشار به میزان ۰/۷۷ میلی بار افزایش خواهد داشت اما در آینده دور نسبت به آینده میانی این عدد ۰/۱۵ میلی بار کاهش را بر روی مناطق کم ارتفاع از جمله جلگه سیبری، شبه‌جزیره عربستان، جلگه بین‌النهرین و همچنین برخی مناطق کم ارتفاع از جمله مناطق مرکزی، جلگه خوزستان و جلگه ساحلی خزر نشان داده است. همچنین پیشینه ناهنجاری فشار بروی الگوی کم‌فشار سند و همچنین در ارتفاعات رشته‌کوه هیمالیا، هندوکش، مناطق مرکزی ایران، ارتفاعات قفقاز و همچنین ارتفاعات البرز و زاگرس به‌دست‌آمده است. بر اساس نتایج سناریو بدبینانه RCP۸٫۵ در فصل تابستان پیشینه ناهنجاری فشار در هر سه دوره آینده نزدیک، میانی و دور رخ خواهد داد که مقدار پیشینه و کمینه ناهنجاری به ترتیب ۱/۶ میلی بار افزایش فشار و ۰/۹۱ میلی بار کاهش فشار را از آینده نزدیک (۲۰۴۰-۲۰۱۱) تا دور (۲۰۷۱-۲۰۹۹) خواهد داشت (شکل ۷). بنابراین با مقایسه ناهنجاری فشار در فصل تابستان و زمستان می‌توان دریافت که در فصل سرد (زمستان) زمانی که الگوی پرفشار حرارتی سیبری و پرفشارهای مهاجر فعال هستند روند پیشینه ناهنجاری فشار در سرزمین‌های مرتبط با این الگوها رخ می‌دهد؛ در حالی که در فصل گرم هم‌زمان با انقلاب تابستانی در مناطق ذکر شده کمینه ناهنجاری و پیشینه ناهنجاری فشار هوا بروی الگوی کم‌فشار حرارتی سند اتفاق می‌افتد (شکل‌های ۶ و ۷).

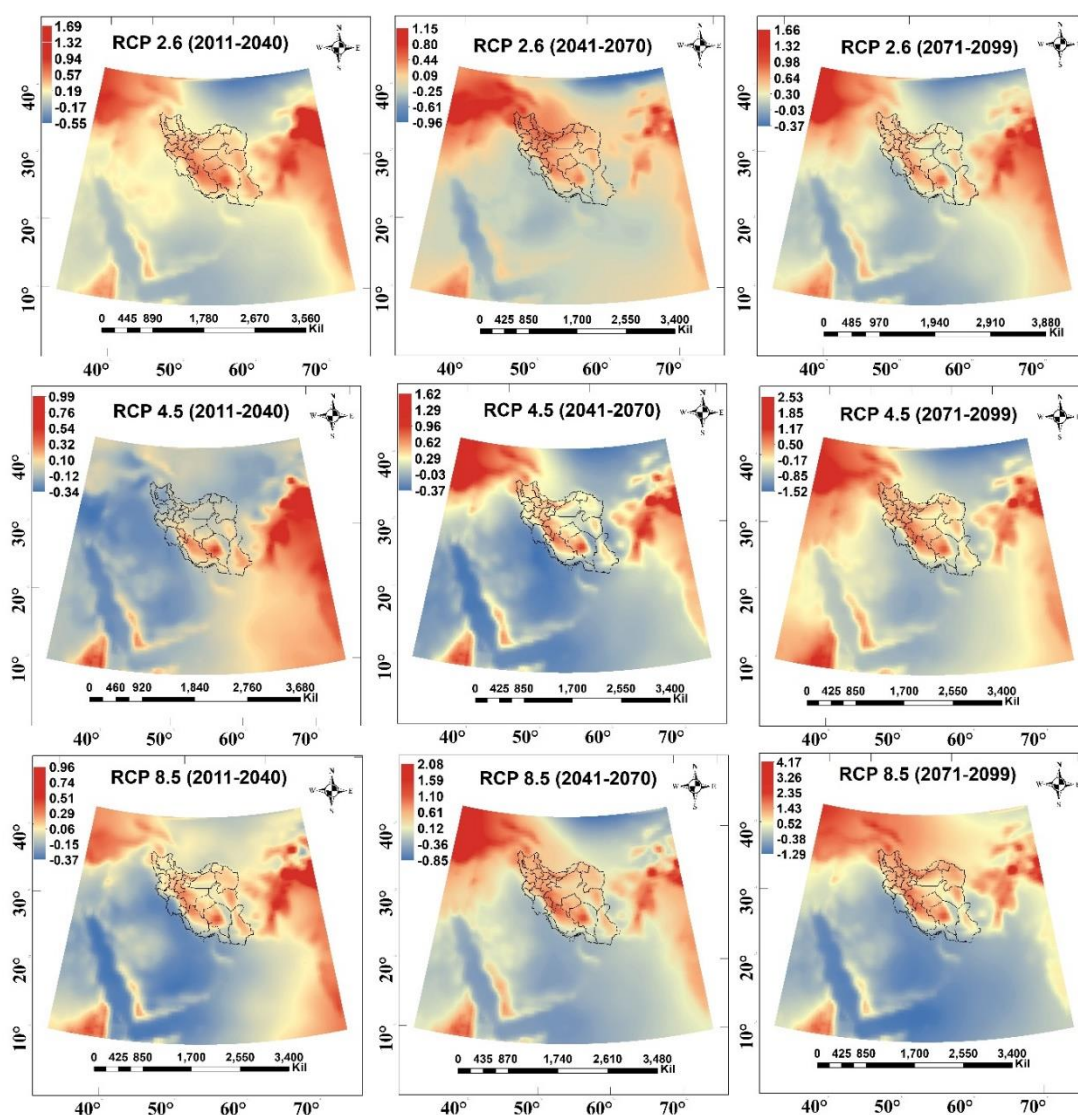

شکل ۷- ناهنجاری فشار (بر واحد هکتوپاسکال) تراز دریا فصل تابستان طی دوره آینده نزدیک (۲۰۴۰-۲۰۷۰)، آینده میانی (۲۰۷۰-۲۰۹۹) و آینده دور (۲۰۹۹-۲۰۷۱) بر اساس مدل HadGEM۲-ES تحت سناریوهای واداشت تابشی RCP

بر اساس یافته‌های شکل (۸) نشان داد فصل پاییز برخلاف فصل پیشین خود (تابستان) اگرچه ناهنجاری فشار سراسر مثبتی را ارائه کرده اما الگوی کاملاً متفاوتی از ناهنجاری فشار را در ایران نشان داده است. در فصل پاییز بیشینه ناهنجاری فشار هوا در هر سه دوره آینده نزدیک، میانی و دور و در هر سه سناریو، علاوه بر ارتفاعات رشته‌کوه‌های هیمالیا، زاگرس و البرز، بر روی دریای سیاه و ارتفاعات رشته‌کوه‌های آارات نیز رخ خواهد داد (شکل‌های ۷ و ۸). در این فصل پرفشار جنب حاره به سمت عرض‌های پایین حرکت کرده و راه را برای نفوذ بادهای غربی جبهه قطبی فراهم کرده است. در سناریو خوش‌بینانه RCP۲,۶ در فصل پاییز در هر سه دوره زمانی ناهنجاری فشار نسبت به فصل تابستان از شدت و وسعت بیشتری برخوردار است. دوره زمانی آینده میانی نسبت به آینده نزدیک کاهش فشار را نشان داده است. اما در آینده دور نسبت به آینده میانی روند افزایشی فشار به‌دست‌آمده است. بیشینه ناهنجاری فشار در فصل پاییز منطبق بر ارتفاعات رشته‌کوه‌های هیمالیا، زاگرس و البرز بروی دریای سیاه و ارتفاعات رشته‌کوه‌های آارات و کمینه ناهنجاری

فشار نیز منطبق بر مناطق کم ارتفاع جلگه سیبری، اقیانوس هند، دریای سرخ، شبه جزیره عربستان، جلگه خوزستان، خلیج فارس و دریای عمان است. بر اساس سناریو RCP^{۴,۵} در هر سه دوره زمانی آینده نزدیک، میانی و دور ناهنجاری SLP به ترتیب ۰/۹۹، ۱/۶۲ و ۲/۵۳ میلی بار و دارای روند افزایشی فشار خواهد بود. بر اساس نتایج سناریو RCP^{۸,۵} نیز همانند سناریو قبل از آینده نزدیک تا آینده دور ناهنجاری فشار در حالت بیشینه به میزان ۱/۱۲ میلی بار افزایش فشار و در حالت کمینه نیز به میزان ۰/۴۸ میلی بار افزایش فشار را نشان خواهد داد.

شکل ۸ - ناهنجاری فشار (بر واحد هکتوپاسکال) تراز دریا SLP فصل پاییز طی دوره آینده نزدیک (۲۰۱۱-۲۰۴۰)، آینده میانی (۲۰۴۱-۲۰۷۰) و آینده دور (۲۰۷۱-۲۰۹۹) بر اساس مدل HadGEM^۲-ES تحت سناریوهای واداشت تابشی RCPs

نتیجه گیری

این پژوهش باهدف ارزیابی مدل های دینامیکی و سپس گزینش مدل مناسب به بررسی روش ریز گردانی دینامیکی CORDEX به دگرذیسی ناهنجاری فشار فصلی ایران بر اساس مدل HadGEM^۲-E پرداخته است. مدل برای دوره تاریخی (۱۹۶۰-۲۰۰۵) و پیش نگری شده در آینده (۲۰۱۱-۲۰۹۹) تحت سه سناریو واداشت تابشی RCP^{۲,۶}، RCP^{۴,۵} و RCP^{۸,۵} اجرا شد. در گام بعدی داده های مدل به سه دوره آینده نزدیک (۲۰۱۱-۲۰۴۰)، آینده میانی (۲۰۴۱-۲۰۷۰)

۲۰۴۱) و آینده دور (۲۰۹۹-۲۰۷۱) تقسیم‌بندی شدند تا بهتر بتوان اثرات ناهنجاری فشار را در ایران مورد ارزیابی قرارداد. نتایج کارایی مدل‌های CMIP^۵ در برآورد فشار سطح دریا تحت روش ریزگردانی دینامیکی CORDEX در ایران با داده‌های ۳۶ ایستگاه همدید نشان داد، مدل HadGEM^۲-ES از توانایی مناسبی برای شبیه‌سازی SLP برخوردار است. به طوری که مقادیر RMSE در مناطق پست کم ارتفاع همچون نواحی ساحلی خزر و همچنین در مناطق مرتفع و کوهستانی از جمله ایستگاه‌های هم‌جوار با رشته‌کوه زاگرس نشان می‌دهد. در بررسی نقشه‌ها بیشینه ناهنجاری فشار فصلی منطبق بر مناطق مرتفع کوهستانی از جمله ارتفاعات رشته‌کوه‌های هیمالیا، زاگرس و البرز بروی ارتفاعات، رشته‌کوه‌های آراتات قرار گرفته و کمینه ناهنجاری فشار منطبق بر مناطق کم ارتفاع جلگه سبیری، اقیانوس هند، دریای سرخ، شبه‌جزیره عربستان، جلگه خوزستان، خلیج فارس و دریای عمان قرار دارد به‌طور کلی در مناطق مرتفع و کوهستانی ناهنجاری فشار مثبت در تأیید این نتایج و همان‌طور که دما رابطه مستقیمی با فشار هوا دارد لذا منطبق بر یافته‌های قالهری و داداشی رودباری (۲۰۱۸) است. همچنین ناهنجاری فشار منفی در مناطق کم ارتفاع پست در هر سه دوره زمانی آینده نزدیک، میانی و دور اتفاق خواهد افتاد. اختلاف دامنه فشار به‌دست‌آمده بیشتر مربوط به اهمیت فرآیندی فیزیکی درون مدل مانند سطح زمین، فیزیک بکار رفته در ابر و شرایط دمای سطح دریا SST است. همچنین مقدار انتشار در مدل‌های مختلف نیز به همراه آنچه گفته شد می‌تواند در تغییرپذیری فشار کمینه و بیشینه نقش داشته باشد. بیشینه ناهنجاری فشار فصلی نیز در عرض‌های جغرافیایی بالا و مناطق مرتفع کوهستانی است. به‌طور میانگین در تمام فصول ناهنجاری مثبت نشان می‌دهد که مناطق غرب، شمال غرب، مرکز و شرق کشور بیشینه ناهنجاری مثبت دما را ارائه داده است. ناهنجاری فشار در هیچ‌یک از فصول، سناریوها و دوره‌های مورد مطالعه منفی نبوده است بطوریکه ناهنجاری سرتاسری مثبت در ایران دیده می‌شود. این افزایش ناهنجاری فشار که با دما رابطه مستقیمی دارد می‌تواند یک تهدید عمده برای منابع آب کشور باشد. این یافته نیز توسط براتی و موسوی (۱۳۸۴) مورد تأیید قرار گرفته است. همچنان با توجه به وجود خطاهای احتمالی که در GCM ها در خصوص کارایی بلاکینگ وجود دارد. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات بعدی GCM های بیشتری با استفاده از روش‌های گوناگون ریزگردانی در کشور مورد بررسی قرار گیرند تا بتوان مدل بهینه و کارآمد را برای کشور معرفی و از نتایج آن برای ارزیابی اثرات تغییرات آب و هوایی در بخش‌های مختلف مدیریتی کشور بهره برد.

منابع

- احمدی، محمود؛ عباسعلی داداشی رودباری، طیبه اکبری اریزانی و جمال کریمی. ۱۳۹۸. کارایی مدل HadGEM2-ES در ناهنجاری فصلی دمای ایران مبتنی بر روش ریز گردانی دینامیکی CORDEX تحت سناریوهای واداشت تابشی RCPs. نشریه فیزیک زمین فضا دانشگاه تهران. ۳: ۶۴۴-۶۲۵.
- براتی، غلامرضا و سید شفیق موسوی. ۱۳۸۴. جابجایی مکانی موج‌های زمستانی گرما در ایران، مجله جغرافیا و توسعه، ۵: ۴۱-۵۲.
- حیدری، محمدامین و فرامرز خوش‌اخلاق. ۱۳۹۴. واکاوی و مدل‌سازی ناهنجاری‌های فراگیر بارش غرب ایران در ارتباط با عملکرد مراکز فشار دریای مدیترانه. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۳۷: ۲۲۱-۲۴۴.
- دارند، محمد. ۱۳۹۳. شناسایی تغییرات ارتفاع ژئوپتانسیل، تاوایی و فشار تراز دریای الگوهای گردش جوی غالب مؤثر بر اقلیم ایران زمین. پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، ۳: ۳۷۴-۳۴۹.
- زرین، آذر و عباسعلی داداشی رودباری. ۱۴۰۱. بررسی مدل های (CMIP^۶). در برآورد دمای ایران با تأکید بر حساسیت اقلیم ترازمنند (ECS) و پاسخ اقلیم گذرا (TCR) مجله ژئوفیزیک ایران، (۱)، - . doi: ۱۰.۳۰۴۹۹/۱۰۳۰۴۹۹.۱۴۳۰/۲۰۲۲.۳۴۴۸۶۲.۱۴۳۰
- عساکره، حسین؛ محمد دارند و سوما زندکریمی. ۱۴۰۱. بررسی رابطه تغییر تراز فشار ورادایست با چرخندهای توأم با بارش‌های فراگیر ایران. فیزیک زمین و فضا، ۴۸(۱)، ۷۵-۹۲. doi: ۱۰.۲۲۰۵۹/jesphys.۱۰.۲۲۰۵۹.۲۰۲۱.۳۱۹۶۹۲.۱۰۰۷۳۰۰
- محمدی، بختیار و امید یزدانی. ۱۳۹۲. شناخت پهنه‌های همید فشار مؤثر بر اقلیم ایران در نیمه سرد سال. پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، ۲: ۱۲۵-۱۴۴.
- Beecham, S. ; M. Rashid, and R.K. Chowdhury. ۲۰۱۴. Statistical downscaling of multi-site daily rainfall in a South Australian catchment using a Generalized Linear Model. International Journal of Climatology, ۳۴: ۳۶۵-۳۶۷.
- Bucchignani, E. ; L. Cattaneo, H.J. Panitz, and P. Mercogliano. ۲۰۱۶. Sensitivity analysis with the regional climate model COSMO-CLM over the CORDEX-MENA domain. Meteorology and Atmospheric Physics, ۱۲۸: ۷۳-۹۵
- Change, P. C. ۲۰۱۸. Global warming of ۱.۵°C. World Meteorological Organization: Geneva, Switzerland.
- Dieppois, B. ; M. Rouault, and M. New, ۲۰۱۵. The impact of ENSO on Southern African rainfall in CMIP^۵ ocean atmosphere coupled climate models. Climate dynamics, ۴۵: ۲۴۲۵-۲۴۴۲.
- Fowler H. J. S.; Blenkinsop and C. Tebaldib,. ۲۰۰۷, Review Linking climate change modelling
- Fuentes-Franco, R.; E. Coppola, F. Giorgi, E.G. Pavia, G.T. Diro, and F. Graef. ۲۰۱۵. Inter-annual variability of precipitation over Southern Mexico and Central America and its relationship to sea surface temperature from a set of future projections from CMIP^۵ GCMs and RegCM^۴ CORDEX simulations. Climate Dynamics, ۴۵(۱-۲), pp. ۴۲۵-۴۴۰.
- Ghalhari, G.;F. and A.D. Roudbari. ۲۰۱۸. An investigation on thermal patterns in Iran based on spatial autocorrelation. Theoretical and applied climatology, ۱۳۱(۳), pp. ۸۶۵-۸۷۶.
- Giorgi, F.; C. Jones, and G.R. Asrar. ۲۰۰۹. Addressing climate information needs at the regional level: the CORDEX framework. World Meteorological Organization (WMO) Bulletin, ۵۸(۳), p. ۱۷۵.
- Gu, H.; Z. Yu, J. Wang, G. Wang, T. Yang, Q. Ju, C. Yang, F. Xu, and C. Fan. ۲۰۱۵. Assessing CMIP^۵ general circulation model simulations of precipitation and temperature over China. International Journal of Climatology, ۳۵(۹), pp. ۲۴۳۱-۲۴۴۰.
- Jacovides, C.P. ۱۹۹۸. Reply to comment on "Statistical procedures for the evaluation of evapotranspiration computing models". Agricultural water management, ۳۷: ۹۵-۹۷.
- Jang, S. ; and M. L. Kavvas. ۲۰۱۳, Downscaling global climate simulations to regional scales: Statistical downscaling versus dynamical downscaling, Journal of Hydrologic Engineering, ۲۰(۱): A۴۰۱۴۰۰۶.
- Kalognomou, E.A.; C. Lennard, M. Shongwe, I. Pinto, A. Favre, M. Kent, B. Hewitson, A. Dosio, G. Nikulin, H.J. Panitz, and M. Büchner. ۲۰۱۳. A diagnostic evaluation of precipitation in CORDEX models over southern Africa. Journal of climate, ۲۶: ۹۴۷۷-۹۵۰۶.

- Khan, M.S.; P. Coulibaly, and Y. Dibike. ۲۰۰۶. Uncertainty analysis of statistical downscaling methods. *Journal of Hydrology*, ۳۱۹: ۳۰۷-۳۸۲.
- Laprise, R. ; L. Hernández-Díaz, K. L. Tete, Sushama, L. Šeparović, A. Martynov, K. Winger, and M. Valin, ۲۰۱۳. Climate projections over CORDEX Africa domain using the fifth-generation Canadian Regional Climate Model (CRCM^o). *Climate Dynamics*, ۴۱: ۳۲۱۹-۳۲۴۶.
- Nengker, T.; A. Choudhary, and A.P. Dimri. ۲۰۱۸. Assessment of the performance of CORDEX-SA experiments in simulating seasonal mean temperature over the Himalayan region for the present climate: part I. *Climate dynamics*, ۵۰:۲۴۱۱-۲۴۴۱.
- Nikulin, G.; C. Jones, F. Giorgi, G. Asrar, M. Büchner, R. Cerezo-Mota, O.B. Christensen, M. Déqué, J. Fernandez, A. Hänsler, and E. van Meijgaard. ۲۰۱۲. Precipitation climatology in an ensemble of CORDEX-Africa regional climate simulations. *Journal of Climate*, ۲۵: ۶۰۵۷-۶۰۷۸.
- Riaz, S. M. F., Iqbal, M. J., & Adeel, M. ۲۰۲۱. Role of sea-level pressure of Arabian Sea on variability of summer monsoon rainfall over Northern Pakistan. *Theoretical and Applied Climatology*, ۱۴۵(۱), ۸۶۱-۸۷۴,
- Ritchie, H., Roser, M., & Rosado, P. ۲۰۲۰. CO₂ and greenhouse gas emissions. *Our world in data*.
- Semenov, M A and Stratonovitch, P. ۲۰۱۵. Adapting Wheat ideotypes for climate change: accounting for uncertainties in CMIP^o climate projections. *CLIMATE RESEARCH*. ۶۵:۱۲۳-۱۳۹.
- Sokhi, R. S., Tiwari, P. R., de Medeiros, J. S., Folberth, G. A., & Collins, W. J. ۲۰۲۱. Changes in extreme events over Asia for present and future climate conditions based on a modelling analysis of atmospheric circulation anomalies. *Theoretical and Applied Climatology*, ۱۴۶(۱), ۶۸۹-۷۱۱.
- Stevenson, S.L. ۲۰۱۲. Significant changes to ENSO strength and impacts in the twenty-first century: Results from CMIP^o. *Geophysical Research Letters*, ۳۹(۱۷). doi:۱۰.۱۰۲۹/۲۰۱۲GL۰۵۲۷۵۹, ۲۰۱۲
- Van Vooren, S.; B. Van Schaeybroeck, J. Nyssen, M. Van Genderachter, and P. Termonia, ۲۰۱۸. Evaluation of CORDEX rainfall in northwest Ethiopia: Sensitivity to the model representation of the orography. *International Journal of Climatology*, ۳۹:۲۵۶۹-۲۵۸۶.
- Warnatzsch, E.A. and D.S. Reay. ۲۰۱۹. Temperature and precipitation change in Malawi: Evaluation of CORDEX-Africa climate simulations for climate change impact assessments and adaptation planning. *Science of the Total Environment*, ۶۵۴:۳۷۸-۳۹۲.

